

Les enquestes

Per tal que serveixi d'orientació als claps cap novel·la, hem fet, als nostres autors

“Què enteneu que és o

Vegeu com hi han respost:

Una novel·la, abans que res, ha d'ésser una obra literària. Aquesta qualitat primordial està en la consciència de tots manco en la de qui es posa a escriure novel·les sense tenir la preparació suficient. No són, en veritat, molts els casos que podríem presentar en autors de novel·les llargues; però el cas recent d'un autor valencià (Baltasar Benet Lluesma) que ha editat un llibre a Barcelona (“Sol de València”) ens fa escriure aquestes paraules.

La novel·la, essent obra literària, ha de narrar una acció —o més d'una— i ha de descriure, o bé caràcters o bé costums. En una i altra mena de novel·les, la descripció de paisatges (interiors —novel·la subjectivista— i exteriors —novel·la objectivista—) l'escriptor mai no hauria de descurar.

Aquestes són les poques —poques?— qualitats que demanem a tota novel·la. Tant me fa que la novel·la sia blanca, rossa, roja, o verda si és equilibrada, si és narració literària.

Voler que la novel·listica d'un país sia formada rònegament per la mena de novel·les dels nostres gusts personals fóra castrar-la. Un país ben servit de novel·les, és aquell que ne té, bones, de totes menes; que serveix un públic ben divers. Bé estan, i són de ben agrair, les gosadies, els llançadors de modes, els creadors de nuclis snobs. L'existència de minories —diguem-ne selectes— és una prova de maduresa cultural. Però res no hi ha de desaprovable en el fet de llegir novel·les blanques si hom gaudeix amb elles.

Encara que la meua novel·la *tipus* és “La ben Plantada”, bons estariem novel·listicament, si a Catalunya només haguessen narracions com la de Xènius.

Carles SALVADOR

Benassal (País Valencià).